בסוד שיח
The Talk

שלוש שעות של סיפורי סמים

"ראשית" הוא בית מדרש קהילתי שיקום והקים מרכז של קהילת "ראשית" מתקיימת סדירות הרצאות תורה והכשרות. "יושבים ולומדים", שעסקה בנושאי תרבות ומשפחה. ולשם כך ניהל ומנהיג הרב קנין את מוסדי המרכז. סיפור לפני עצמו הוא "שכונת של תורה" שנמ ון מוסדות "ראשית" אך לא נתן בעסק בראשונה זה.

ביום רביעי בשעות שעבר הסתיים בסכנת "חושבים ותורה" הרב איתן אקשטין, מנהל ארגון "ישורון" המטפל בהתמכרויות של בני־נוער. בעיקר סמים.

השלום הגדול בבית־הכנסת של קהילת "אריאל" היה גדוש בעיקר בהורים, שלומם בנים הבנות המתובים בישיבות התיכוניות ניות והאולפנות או בכתי ספר תיכוניים דתיים שונים בגוריו תיים.

הרב אקשטין כריזמטי, בריבות בוגרן וכישה שוערה על רב שו, והוא בוגר ישיבת "עתלים", אולם ביום מחוה עם הציבור הוא הדברי. ("שבי בבי לומדים בישיבת "עתלת ורד"). הרב אקשטין אמון בהשפעת בשני קשר הוא יודע לקשות ואת היטב. את ה"טוק־אאוט" הנוהג בשני הוריים מיד בשנות ובניה. שיין ישיר בת תיכונית ואין אולמנה שאין בזע מכשיר. משביה זו ואילך, במשך שלוש שעות רצופות, ללא הפסקה, שטף הקשל דברים קשים ביותר. קשים ביותר.

עמדתי לא אות באמרונה לכתוב על הנושא הזה כאן במדור אבל התאפקתי, אחרי שקראתי הכתבה של רעי הטוב יוסקה שפירא במדור ב"המשקר". הוא טען, כי מי שקורא את דברי ב"בסוד שיח") עלול להשתכנע שכול שחר בישיבות הגאולי נות שלנו. משום בהנון הזה האני לא נמצם בשדרים. יוסקה שפירא תיאר את יפיוי של המרכז הדתי הישעבי והוא צודק. אני רק הסבעתי על הנושאה קשות הבראיות, הנוגי יש לומר, כי לעתים אם אין מרסרים את הקצים הרע שקרים אותם. עלי לה, ביום בחיי אחר, כל השרה לבעיה.

גם הרב אקשטין ריבר על הנושא, שקר לפני המשפחה שבים לא יודעי כמותה הכוקפים כאלה. והוא מכיר שבעשר שני תיים־שלוש גם בציבור הדתי "ישעיה יותר לנושא הזה, למרי עה לחשיפל הזעלי כיום, לדבריו, אין רב שמסתיר בציבור הדתי", שהרי נותן והמשתר הדבוקו לפנייה למשפחה כאשר הסיפור מריע מסמים.

הרב אקשטין הצניין בשבר הזה בשלושה בעיקים העבריים שיפל בקהילה בישעבר", שני בניים הנה. פנים מוכחות בכל קהילה דתיות־לאומיות. הבהה נוספים שסיפרו בוילולה בדרים על הסכרות שהיבלו אחים עי לשנים. בשום סקרי כל השלושה עברו התעללות מינית. אחת בתוך המשפחה (השפחה תי מקרבה מאד על שפירת הנמוסי"). היה מפחיד לשמע את הדברים מרב אקשטין המסופלים, משום שמסקנות הדברים שלה, בין היתר, כי הסיעשיות בלוברה הדתית־לאומיים, שכה שני הדורים עובדים ולשבינם עניין בקיריה הקהילה – עלי לה לקרב את מכת הסמים למשען ביתם.

הרב אקשטין מנה שלוש סיבות עיקריות למכת הסמים: 1. סקרנות. 2. הישר רישים התמכרויות בשל עוזף הזמן שבהם שהיים הורים את הילדים. ("אחת הבעות המעבבה עם בדיים אשראי שבו יכולה היתה לעשות כרצונה והיא ומבזונה הסיעה לבנוב מהקניונים ולקר לבוש שונים. כשהשלהי את האם מה חשבה, שמיאה כל כמות הבגדים הזאת באוויר הוא השיבה "היא אמרה לי שזה של הוברות שלה".). 3) סערון לפי צוקה רבשיה.

הרב אקשטין הזהיר, כי האיחר באיחור הבעייה בשלבה הסיקרנים, נוכע מכך שהוריים שקיים כל הזמן בהבחוה, בה רוקה הבחלעות מהסיעים המכשירים את בנו הסמים.

השיעיה בסמים היא בעייה שיבולה לשמש משפחות חמור מזה והוא הסיר בסמים המסחרי שנוכ לשלב זה מרדודים וחלק מהשתמשים מבין הוברי כישות מרגנות.

הרב אקשטין הזהיר מהגרילות (יוסבה בריבולה הבנה) ופרא לנצוץ אותן ללא השפעויות גם בעלל היזתן מעבירי מחלות.

אין ספק כלל, הרב אקשטין שיכנע בשערת הנשב ובכל זאת התקשיתי לבלוע את זה הלכלכי אי ירין. מבחל מיסר שלי, של הציונות הדתית שנבנה בעיב הזה ושאלתי אותו האם הרב אקשטין לא הגזים. השבתו היתה זר־משמעית: לא ולא, והוא הוסיף לי על הוכחה שנלכדה בקרוסים וסיירע אישי על מה שעדה במקומות המכרים לבלבו.

כשנכן שאין מדובר בתופעה המונית אלא שכבות התפשטי תה מאד מוזשית.

הרב אקשטין פרש בשריטת את יש הסערים בשיעמדנו המציעים סמים ומעודדים שימוש בסמים את הסלוידה על מסריה ואת האומנים הפשלאריים המעשנים סמים ובניהם כאלה המוכנים גם להיכלות מסרותינו. בעדי כותב שדות אלו נשבה לי אישות אמינה ביותר, כי אחר המדים חבשי ביטה הם מהלוחיים האחרונים במחתונו, מקיים "קח לך מנחה" מפיטום הקטורת, שם שוא שעוול בחשפטו. שכר מאד יודע ולא האמנתי למשמע אוזי.

קשה לראות בשפע את הקורה לבעייה. איש לא יבייא את המחשב והמוכר לאיבודם מהבית, איש לא יבייא את הסלולי דיה מהבית והסמכים הדתי רק ילך ויבבר ועמו הפסמכם סב לות האם לחשקיע לילדיה ולבבודתה להיות עקיבית ועיקי הבית) כביבי אבותינו.

הסמים הם רק קצף אחר הוין זה הרבע המתאים לספר על מכת הזוגליים האמלת בבכה מיוחדת, שפשם הלך לפביהם.

והלאחר הזעיה בראשותו של רבה הראשי של רשת, הגרד יעקב אריאל שליט"א, שקבה באחרונה בבריטניה של ראש הממשלה, הרב שבעון אילד, ובניבה אישור הבעיות בסמערות של הציונות הדתית – תגליה בעצמה.

"לא רציתי לשאול"

הרב מוניה אריאל הוא ר"מ בישיבה "שקלה תבר" הנמ מוזיוס לשלה הבשבה בריבות רבה. יש הרב מוניה אריאל על מוקיו של הרב משה פינשטין ובל ובבר על כל אחי מהם המשקן בלימוד מעודב של בנים הבות. מיוח בבר מן המפורסמות שהבוחים הנשים שללים הינך מעודב המבריים על יחרות הינך המפרד.

בשפיעת הסמים לידו שלמן לרד אמנן שפירא מהך סמרה לסהור את ספרו שבו והא מבדר בהינך מעודב מלכות הילה, הנך כדי הסתמכות גם על הרב משה פינשטין זצ"ל. לשעמו של הרב אריאל השיחה לא עלתה יפה משום שהסמרים המשפלולים שהנן ר"ד שפיבה לפקיעת של הרב פינשטין. שאל את הרב מהניה אריאל את ר"ד שפירא הרי בשכתבות את שאל את הרב פינשטין היה בזדים. מרוע לא שאלה את הרב, ותשובתו של ר"ד שפירא היתה לא רציתי.

לפני כמה ימים ביקר כאן בישראל לרגל שבועה משפחתית, הגבו של הרב פינשטין, הרא"ו ר' משה דוד שבלה שליט"א שעמו הילך לפביו בכל השלם התורני. ביקשתי את הסמכות לשאול אותו בעניין לימוד הנהה מעודב של בנרים ובשים חמור השבונה "כמה שלמים לא הגיה רבי כזה ולא ראיתי בשום מקום שהה נטה להגיד רבי כזה. כאשר הנשמדה בעייה של לימוד מעודב של סקנים (עד גיל 11) כאשר האלשבשה היתה שלא ילמדו כלל, שכיח הספר ייסור – או נזא הגיד ברחוק ובריעבד. אך אפשר להגיד לימוד מעודב של מבנרים (עד לייחם זאת לרבי הזהיר, שאני מכיר מקום את הפסיקה שלו.")

אני יודע שנכם את אני יכלה את הזה של הרב פינשטין בסיאנס ספיריטואליסטי ומזא יגיד בנם פיו שאין שום לרבייו של ר"ד שפירא – וזא יתעקש בעמדתו, כי כלום אינם מבר נים את הרב פינשטין או ששקן שמדבר מגלגל אנו ציוני, כפי שעשה להרב פינשטין בשכבו של הרב פינשטין הפ ריך את דבריו.

סוד ה"שיריים"

מרוע רבי אליעזר מרוישה ריך שפר מסם לבבי בימי על מרוץ רבי אריה לייב לשפירא, בעל "אריה בלבי" ריך שפר יום הבולד לא שלו מיום ירך בשבת, ואפר שהוא מריך מעשה שלמה, מהמה לעילא ומעילא לומר, וכך אמר בי מי שאכל מהשיריים של מקבצי שלו, יכול לאמת מהרכבו לכל יפי מיל, ושאלו לבבו הוזיה. בשפעת את מרבר בבו, מרוע רבי מפשלה מרוישה ריך מפחת בם בבר של מרוץ בכל "יפחת מאר ריך, אפשר נאור לבשיע, אל מרוץ בכל אריה רבי עילבי" בשפעיע של הפריך מי הוא רבי אליעזר מרוישה אפרה מרבניה הלא הוא אחד של הרוץ בעל "יעב לבין המה הפריך מי הוא הייבב לבין בפראשה מרבניה שבעלה אינו מכיר שיש, ומרוה לאפרם לבפשר, הסיפה לו שבכל שבבע – בימם ובימי – מפחלה לרומם בו קרישת הפר בם, מכבי אינו מכיר אפשים, בפיחוב מפשם מפשלה.

פיפר לה לפפיה את אשר שפע מאביו, עד בשם בדול מכמו של הקשגל של בעלה בשבת, ובימה שהשפחר לו מפחר מפחריים של הפר ריים. הלכה מרבניה הפרה לשפשים, שפחר שיפים רבי לשמל את הפשגל, שיקציפו אליה את כל הפרים, וכך עשה. והלכה מרבניה ראר כה עבור רבי שפחלה, את השפר שלמה את הפיפרים, שיהלקו בינימם את השיריים. לאר הפעמה זה יכבו עד בבה בדול מיום של הפרים, וך בני רבי הישעה אפרו, שכבי מה שפשים מרבק לפבריפות ובריפים, וך מעבדר הרבק הכל בשפים הפיים. בשפר הפים הרבק בפריפות – יפר בעניני הפשלה הפה מפנך רבימה בפריפות הפיפות של פרפים, ופשלה את כל עיניני הפעולה את כל עיניני הפעולה לשפרים הפ בפלים אף שיניני הפריפות שלו כיה בבה, לפפר שפשלה הכל לשפרים. הה הוא בעצם הפר של הפשיריים, הבפים עידי הפבלי הפבה.

התעקש שהחלף

בימים בשבת אל יום בילולה מרוץ רבי אבי אליעלי פרישה ריך, בעל בני ישיבה". את המעשה הבא שיפר בעצמו על אשר אירע שני פיר עם ליידה לאחר שבלה, בשה יפים לאחר לירה. הבאה את הדברים לאחר לאכלה, ואחרת הוא שאין פי הדברים שלה. מבין, מרוץ רבי פחק, הנה הביאר הוא פרשת שאין פי הילי שלמה אילם הוא שר פרה בפירבה קיי את הילי שבני, לא אוץ לי לאבלי. לא ידעי מה פרה בבן הוא לעשות.

פיפר הפבה, רבי פחה הבלי את הדברים אל הרב אשתי מרוץ רבי אליעלי מרוישה ריך) ושה לאביו את הפעשה כולו. אבר רבי ר' אלי עלי, אשתי אדעתא זו בשבת לא הילי שלמה בבלי רבי פחה בשפיע כך, ולא ידע מה לעשות. אבר לו רבי־ר' אליעלי לילמה את הבבר שבת לפי ידיעה, ולפבים את הילי על שפת אחר, ולשבועל לאבבור מבבת בבר בפחה, מבלי לדשבדיע בבשבועל האפקה.

פיפר רבי פחה, ובדבר שהיה ובבא את הילי על שפת אחר הפחל לפי בחה. מיד יבאה אשה וקבה מבין הפרדים, ופדעק על ידיו – בפיפה לו את הילי האחרה שר בשבת את יבלדה, ולפחה בה שהדעק פחה. אך שיף הבבי ישפר" הפיר שהוא שבע אבר אבר מבין שיש שהיה בר שהים של הדברים בהחת הפבשה שהבעלה לשפוי אחר מה שפשה – בדפחלה אר בדיל מבין לשלה.

בשפיע הבבי ישפר" לבין הפחרים, מה שאר הפבה לשפוי לביפה כל בשפה פיבה ליפן בן שר לשידה הבבה. הפבין שהיה היה בשר מבן חשן, והשקפה אבשי הפבה לשפוי עיפה, ולא הביבלו שים פעמת הפעמת, בפלחה שפיה בשלה. בפיפה, הפיבה לך בדי בשר של בני הבחר. ידי בשבים על הבשר, נשלח הבלה לחבן הבשר, ובל אבשי הפבה מבבן. הידר שבשל היה הבבי ישפר", שבשבו בשיע ובך בישל. מה, הפליף את שם בשפחה ל"שפיע בני שלא יבין אחר ידישבו שפי הוא מכין בשר, ובך שפר פחה.

הבבי ישפר" הפשיעם לדעת שבבה שכב הוא־פרבי היה שר לפני שפחלה לבשוך את בשלה פלחלה ריך. הבבי ישפר" הוא בן בעיר אחר, ובינלו שלה מבלי הבשים בשלה שיך, שכשיפע לפבלה – יכבם את הדואר ידשל אחר מאיה שכב הוא. בבשם אחר בשלב את בחשך ריך, חבה, מיד ידשלה – בבדם בשיע לשב שלה – אבר לו מאיה: מה שלום רבי? הוא בשבם ישפר".

הבבי ישפר" שאל את הדואר פלחלה, מפני מה הוא מרגיש בבר עיבה והפעדות מיוחדת. אבר לו הדואר, שבאשר פלחלה הפעדות – הוא היה אחר מריעי בית־הדין של האחשבות, על בן יש לו קשר חוץ לפר האבה. אבר הדואר רבי אליעזר מרוישה ריך, שבכל הפדי קים – מרגיש הבבי ישפר" בחיפה את אר האבה הפדים ראי את הדואר רבי פים בפאבר בעל "דברי חיים", לפני בפחיע בבי ישפר" קרם הפעדות. בפחיע פיפרי ישפחת פלחלה של הפשקפל רפר שפר הא רציבבריץ שלישים.